

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA FEMEILOR MIRONOSIȚE, SĂRBĂTOARE A FEMEII CREȘTINE

DUMINICA A 3-A DUPĂ PAȘTI

(a Mironosițelor)

**SF. CUV. PAHOMIE CEL MARE;
SF. IER. AHILE, EPISCOPUL LARISEI**

Ne aflăm încă sub razele binefăcătoare ale Învierii Domnului, în Duminica a 3-a după Sfintele Paști, zi în care Biserica a rânduit cinstirea femeilor mironosițe. Sunt cinstite pentru iubirea, curajul și devotamentul pe care aceste femei le-au manifestat concret față de Mântuitorul Hristos atât înaintea Patimilor, cât și în timpul Pătimirilor, morții și îngropării Acestuia, până în momentul când au fost răsplătite prin arătarea lui Hristos cel Înviat.

Ele se numesc pe bună dreptate „ucenițele Domnului”, pentru fidelitatea față de Învățătorul lor, nu numai până la moarte, ci chiar și dincolo de moarte. Vorbim despre Maria Magdalena, poate cea mai râvnitoare dintre femeile mironosițe, Salomeea, Ioana, Marta și Maria, Maria lui Cleopa, Suzana, Fotinia și alte femei care nu sunt consemnate în Evanghelie. Apostolii n-au dat dovadă de același devotament, ba chiar s-au îndoit de învățătura și Persoana Hristică, neputând să înțeleagă cum Mesia, Dumnezeu Adevărat, să sfârșească răstignit pe Cruce. Ei n-au înțeles Taina Crucii înainte de Înviere, ci după ce L-au văzut pe Hristos înviat, dar femeile mironosițe, se pare că au înțeles Taina Crucii înainte de înviere, chiar din timpul Pătimirilor. Astfel se explică îndrăzneala cu care aceste femei au biruit teama de încrâncenarea iudeilor, sinedriștilor și ostașilor romani. Pe Apostoli i-a mustrat Mântuitorul „pentru necredința și împietrirea inimii lor”, dar femeile mironosițe n-au primit o astfel de mustrare.

Relația femeilor mironosițe cu Mântuitorul a fost unică și personală. Ele au plecat de dimineată la mormânt să caute pe „Domnul lor”, devenind îngrijorate că cineva „a luat pe Domnul lor și nu știu unde L-au ascuns”. Căutau pe Iisus Cel răstignit. Mulți au mers

Foto – frescă din biserica Așezământului românesc de la Ierihon

după Iisus atâta vreme cât El le apărea drept un făcător de minuni ca nimeni altul. Mulți erau gata să-I devină ucenici atâta vreme cât El era personajul cel mai popular, a Cărui faimă trecea chiar dincolo de hotarele Țării Sfinte. Mulți Îl vor căuta după ce au auzit că a înviat din morți. Mironosițele Îl caută însă atunci când nu-L știau decât ca pe Răstignitul lepădat, batjocorit, disprețuit, mort pe Cruce ca un făcător de rele. Mulți ar vrea să fie ucenici ai Domnului, dar fără Cruce. Dar Mântuitorul le arată ucenicilor mâinile și coasta Sa, ca să le arate că deși a murit și a înviat, El rămâne totdeauna pentru ei Iisus Cel Răstignit. Iar dacă cineva dorește să-I fie ucenic, să-L urmeze pe calea Crucii.

Este adevărat că astăzi mulți creștini fug de Cruce și-și imaginează un Iisus potrivit cu patimile și poftelile lor. Acest lucru este vădit și de comportarea „căldică” a multora dintre „creștinii” vremurilor noastre, care practică un „creștinism” pentru care fuga de Cruce apare drept caracteristică principală. O astfel de tendință este cea mai gravă perversiune a Evangheliei. Pericolul ei este cu atât mai mare, cu cât cei care îi cad victime au impresia că merg pe calea cea bună, că sunt buni creștini

și că nu au nimic de schimbat în mentalitatea și în felul lor de a înțelege și de a trăi creștinismul.

Duminica Mironosițelor este pentru Biserica noastră o sărbătoare a femeii creștine, prin care acestea sunt chemate la viață sfântă; sunt chemate să cultive calitatea de ucenițe ale Domnului, care-L caută pe Hristos cel înviat. Înțelegem ce rol mare au femeile în îndreptarea lumii. De aici s-a format conștiința unui apostolat feminin ale cărui binefaceri le-a simțit întotdeauna societatea. Un alt „altar” pe care l-a ridicat creștinismul pentru femeie este căminul, cea dintâi instituție de educație, iar femeia e cea mai desăvârșită educatoare. Dar nu putem vorbi despre chemarea femeii creștine, fără să ne apară icoana Aceleia care în chip desăvârșit a împlinit acest rost în lume. E icoana Fecioarei Maria pe care Dumnezeu a ales-o să fie Maică Domnului și Maica noastră a tuturor, după har. Să-L rugăm pe Dumnezeu, ca pentru rugăciunile femeilor mironosițe, să dobândim și noi din virtuțile acestora precum credință nestrămutată, evlavie sinceră, iubire arzătoare pentru Hristos, dar mai ales mântuirea sufletelor noastre. ❖

Părintele Adrian Chiriță

Nimic nu poate să ne aducă mai aproape de Hristos decât un pelerinaj la locurile în care a trăit, a predicat și S-a răstignit pentru noi pe Cruce „Domnul și Dumnezeu” nostru, cum frumos spunea Sfântul Apostol Toma. Și mai presus de toate, unde ne-a adus Învierea și Mântuirea.

De aproape 1700 de ani, Israelul și Palestina de azi sunt cutreierate de-a lungul și de-a latul de creștini ce nu și-au putut potoli dorul de a veni la locurile sfinte pentru a vedea pe unde a trecut Domnul: unde a tămăduit și a curățit păcatele, unde a vestit Evanghelia; unde și-a spus pildele, unde a instituit Taina Euharistiei, a spălat picioarele ucenicilor Săi, și unde a fost trădat; unde s-a rugat cu lacrimi de sânge; și mai ales pe unde a trecut în drumul său singuratic, cu Crucea în spate, biciuit, scuipat, umilit, părăsit aproape de toți, spre Răstignirea cea de viață izvoarătoare. Și multe, multe alte locuri în care Iisus a fost.

Spre aceste râvnite locuri ale creștinătății ne-am îndreaptat și noi pașii, un grup de enoriași de la Parohia Șerban Vodă, împreună cu alți creștini din toată țara, conduși de cel care nu cred că mai știe numărul călătoriilor pe care le face de aproape 30 de ani în Țara Sfântă, părintele Dinu Pompiliu, sau numărul pelerinilor pe care i-a adus pe urmele Mântuitorului. Un pelerinaj scurt, de doar 5 zile, ce a avut loc în Săptămâna Luminată, între 4 și 8 mai.

Pentru unii a fost prima dată când pășeau pe acest tărâm, alții reveneau a doua sau a treia oară; unii pentru a cunoaște, alții pentru a revedea locuri dragi; unii pentru a se ruga, alții doar pentru a mulțumi pentru darurile primite și rugăciunile ascultate. Și în funcție de curăția lor sufletească, s-au întors acasă luminați, schimbați, convertiți chiar.

Căci aici totul vorbește: cerul, apa, și mai ales pietrele. Da, în această țară pietrele vorbesc mai limpede, mai răspicat, mai tare și mai adânc decât oriunde în lumea asta mare, bogată și frumoasă. Nicăieri pustiul nu vorbește mai mult despre viața Sfântului Ioan Botezătorul, a Sfântului Proroc Ilie, a Sfinților Gherasim, Maria Egipteanca sau Ioan Iacob de la Neamț. Și cu osebire grăiește aici pustiul străbătut de Maica Domnului spre Betleem sau Egipt, sau cel al Quarantaniei, unde Hristos a postit și a fost ispitit. Sau apa: a Iordanului, în care Domnul a primit botezul de la Sfântul Ioan Botezătorul, iar Sfânta Treime S-a arătat tuturor; a Mării Galileei, unde Mântuitorul și-a ales ucenicii, a trăit alături de ei, a predicat Cuvântul, le-a dat hrană, materială și spirituală, celor flămânzi mai ales de veșnicie. Înălțimile: Tabor, locul Schimbării la Față și a tainicei

vederi a lumii necreate, Muntele Fericirilor sau Ierusalimul, cu Templul, Muntele Sionului sau al Măslinilor.

Dar mai ales aici pietrele ne strigă povestea lor, veche de mii de ani: Capernaumul, orașul drag lui Iisus, cu sinagoga Legii Vechi, și casa soacei lui Petru, loc de tămăduire și propovăduire, devenită biserică mai apoi. Toate orașele nordului, de la Nazaret, locul Bunei Vestiri, dar și al stâncii pe care concetățenii Săi au vrut să-L arunce pe Iisus în prăpastie, la Cana Galileei, locul primei minuni, cu ale sale vase de de piatră, în care Domnul a schimbat apa în vin, prefigurând Taina Împărtășaniei. Sau în sud, Betleemul, cu peștera în care, primit cu drag doar de animale, Se naște Dumnezeiescul Prunc; sau Ein Karemul întâlnirii Maicii Domnului cu Sfânta Elisabeta și locul în care vine pe lume cel mai mare om născut din femeie, Sfântul Ioan Botezătorul.

Ca să nu mai vorbim de Ierusalim, cu toate locurile sale în care Domnul, Maica Domnului, ucenicii și mironosițele au fost prezenți: de la Foișorul Cinei celei de Taină, devenit apoi locul primei biserici, până la Grădina rugilor însângerate sau peștera în care Domnul i-a învățat pe ucenici Tatăl nostru; de la locul în care s-a născut Fecioara Maria sau a adormit Maica Domnului sau a fost cuviincios pusă în mormânt. Azi în Biserica mormântului Maicii Domnului vedem doar piatra în care a stat până la ridicarea Ei cu trupul la ceruri, și icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, Ierusalimita, cea pe care la loc de mare cinste o avem și noi în Biserica Șerban Vodă. Întregul drum al Crucii, Via Dolorosa este presărat de pietre ce ne amintesc de pămîmirile Mântuitorului. Urcăm stânca Golgotei, cea pe care Crucea Domnului a fost înfiptă, coborâm la poalele ei și aflăm locul Căpățâniei, dar și Piatra Ungeriei, cea pe care Maica Domnului, cu femeile mironosițe, în prezența lui Nicodim și Iosif, au coborât în hohote de plâns Sfântul Trup al Domnului

și L-au uns grabnic cu miruri. Sub o piatră a fost vremelnic pus în mormânt Fiul Preaiubit și Mesia cel așteptat. Aceași piatră care a fost în chip minunat dată la o parte, căci mormântul nu putea să-L țină pe Domnul Vieții și Făcătorul întregii lumi. Și tot o piatră, a Îngerului ce le-a vestit mironosițelor că Domnul nu mai este acolo, căci a Înviat precum a zis, se află în camera Îngerului, cea dinaintea Sfântului Mormânt: această piatră, în duminici și sărbători, devine Sfântă Masă de Altar pentru Sfintele Liturghii ce se țin la Sfântul Mormânt. Tot de pe o piatră, pe Eleon, S-a înălțat Mântuitorul la 40 de zile de la Înviere. De acum totul devine Lumină, căci la fiecare Paști primim Sfânta Lumină; devine rouă și nor, căci pe Tabor, la Schimbarea la Față, un nor se pleacă până aproape de credincioșii ce participă în noapte la slujba Schimbării la Față; devine întoarcere de ape, la Iordan, de Bobotează.

Să-ți spun ce înseamnă Țara Sfântă, ce vezi, ce trăiești, ce simți, este prea puțin față de noianul de gânduri și sentimente ce te copleșesc într-o asemenea călătorie. Uneori cuvintele nu-și au locul, câteodată nici rugăciunile. Căci golit de cuvinte, nu-ți rămâne decât să te cutremuri de măreția pe care aceste locuri a cunoscut-o, și umil, dezbrăcat de tine, de haina grea a sinelui, prăvălit la picioarele Crucii, să te întânești cu Hristos, Căruia atât să-I spui: „Mulțumesc!”

Deci, tuturor le spun: „Vino și vezi!” locul în care pietrele vorbesc. Despre marea taină a lumii. ❖

Sfinții Împărați Constantin și mama sa, Elena

SFÂNTA ELENA - PRIMA PELEGINĂ CREȘTINĂ

În anul 326, împărăteasa Imperiului Roman, mama lui Constantin cel Mare, ajungea pe pământul Iudeii. Numele ei era Elena, iar destinațiile cele mai îndrăgite erau Ierusalimul și Locurile Sfinte. Sfânta Elena a fost primul pelerin creștin la Locurile Sfinte, deschizând drumul tuturor celor care îi vor urma.

De numele ei sunt legate cele mai importante biserici ale creștinătății: Biserica Nașterii Mântuitorului din Betleem, Biserica „Pater Noster” de pe Muntele Măslinilor - unde Iisus Hristos ne-a învățat rugăciunea „Tatăl Nostru”. I se atribuie construcția a cel puțin 18 biserici. Ea a restabilit Ierusalimul drept cel mai sfânt dintre orașe, căci cea mai prețioasă descoperire a ei este locul Sfântului Mormânt și al Golgoței.

Istoria ne spune că Helena Flavia Augusta de tânără era vestită pentru inteligența, delicatetea și frumusețea ei. Pe la anul 272 d.Hr., cucerește inima unui ofițer din garda romană, căruia îi va naște un fiu, pe Constantin, cel avea să devină cel mai puternic om din lume, căci va fi primul împărat creștin.

În timpul persecuțiilor creștine, în toile nopților, Elena va primi lumina Sfințelor Scripturi, învățătura creștină. Se spune că pe la anul 317 s-ar fi botezat.

Domnia Sfântul Împărat Constantin cel Mare

După moartea în luptă a tatălui său, Constantin devine împărat în Occident. Dar visul său este de o mai largă anvergură, căci cuprinde Roma și un mare imperiu reunit.

Tetrarhia guverna atunci Imperiul Roman, iar împăratul Maxențiu se dovedește un crud prigonitor al creștinilor și un tiran cu ceilalți supuși. Un edict de toleranță pentru creștini este dat de Galeriu la Sardica, la 30 aprilie 311, de comun acord cu Constantin și Liciniu, aplicat însă doar parțial, din cauza morții neașteptate a lui Galeriu.

Pentru că sfatul lui Constantin nu-l împlânzește pe Maxențiu, din contră, vrea să se întoarcă cu război împotriva împăratului Constantin, acesta din urmă, aflând intențiile lui Maxențiu, pornește el însuși războiul, cu lupta de la Podul Milvius. Pe malul opus, Maxențiu adunase deja o armată mai mare ca a sa.

În ziua premergătoare luptei cu Maxențiu din 28 octombrie 312, împăratul Constantin a văzut pe cer o cruce luminoasă și înscrisul „in hoc signo vinces” - prin acest semn vei învinge -, apoi, în noaptea următoare, în vis îi apare Însuși Hristos, ce-l îndeamnă să însemneze cu Sfânta Cruce toate steagurile de luptă ale oștirii sale. Constantin pune deci monograma lui Hristos pe steagurile numite

„labarum”. Astfel, prin purtarea de grijă a Domnului nostru Iisus Hristos, Constantin îl învinge pe Maxențiu, intrând triumfător în Roma.

Mai apoi, din 324, Constantin rămâne singurul împărat al Imperiului Roman, până la moartea sa, în 22 mai 337.

Își păstrează titlul păgân de „pontifex maximus”, pentru a supraveghea și ține în frâu păgânismul, în interesul creștinismului însuși. Împăratul Constantin îi scutește pe clericii creștini de tribunalele civile, îngăduindu-le în același timp laicilor să-și supună conflictele arbitrajului episcopal; scutește Biserica de dări, înapoiindu-i tot ceea ce îi fusese confiscat și îi dă dreptul de a primi donații; acordă ajutor episcopilor, sprijinindu-i în construirea lăcașurilor de cult și în întreținerea clerului; abrogă dispozițiile contrare spiritului creștinismului; restricționează luptele de gladiatori și trimiterea condamnaților la mine; ordonă îngreunarea divorțurilor, pedepsirea adulterului și a siluirii, a violului; interzice aruncarea copiilor și vinderea lor, acordând ajutoare părinților săraci; ia măsuri de protejare și ajutorare a săracilor, orfanilor, văduvelor și bolnavilor.

Generalizarea repausului duminical în tot Imperiul Roman se face printr-o lege din 321, iar din anul 317, monedele au inscripționat pe ele monograma creștină.

Constantin zidește la Bizanț o cetate măreață, numind-o Constantinopol, și mutându-și aici scaunul împărătesc, gest ce pune temelia Imperiului Roman de Răsărit, care a durat până la 29 mai 1453, când Constantinopolul cade, cucerit fiind de turcii lui Mahomed al II-lea Cuceritorul.

Sinodul I Ecumenic de la Niceea (325)

Prin acesta se definesc adevărurile de credință și se asigură unitatea creștinismului, eradicându-se ereziiile. Primul sinod după ieșirea din catacombe adună episcopi din toată lumea creștină. Iar împăratul îi respecta mult pe episcopi, considerându-se el însuși „episcopul din afară”: „Dumnezeu v-a chemat să fiți episcopi pentru tot ceea ce ține de treburile dinlăuntru ale Bisericii. Iar pentru cele din afară, m-a rânduit pe mine episcop”. Căci din punct de vedere religios, îi revine misiunea de a le face cunoscută Evanghelia lui Hristos păgânilor din Imperiu. Constantin s-a îngrijit și de creștinii aflați în Persia.

Împăratul Constantin, stăpânind cât mai multe națiuni în imperiul său, aduce în mijlocul lor lumina Evanghелиei, și instaurază, încă din această lume, Împărăția lui Hristos. De aceea, împăratului Constantin și mamei sale, Elena, li s-a acordat titlul de „întocmai cu Apostolii”. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 15-22 MAI 2016

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 15 mai	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 3-a după Paști (a Mironosițelor) – Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 18 mai	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
Miercuri 18 mai	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 20 mai	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
Vineri 20 mai	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 21 mai	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Sfinții Mari Împărați și întocmai cu Apostolii, Constantin și mama sa, Elena - Utrenie, Sfânta Liturghie, Pomenirea morților
Sâmbătă 21 mai	17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Vecernie
Duminică 22 mai	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 4-a după Paști (Vindecarea slăbănogului de la Vitezda)

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2016 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI